

مطالعه اثرات پیشگیرانه ریشه زرشک کوهی بر مسمومیت کبدی القاء شده با تتراکلرید کربن در جوجه‌های گوشتی

محمد رضا محمدی ملایری^{۱*}، ابوالفضل دادخواه تهرانی^۲، زهرا اوراقی اردبیلی^۳، حمید ناظری^۴

- ۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرمسار، دانشکده دامپزشکی، استادیار گروه پاتوبیولوژی، گرمسار، ایران.
- ۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم، دانشکده پزشکی، استادیار گروه علوم پایه، قم، ایران.
- ۳- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرمسار، دانشکده کشاورزی، استادیار گروه زیست‌شناسی، گرمسار، ایران.
- ۴- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرمسار، دانشکده کشاورزی، دانش‌آموخته رشته کارشناسی ارشد مدیریت پرورش طیور، گرمسار، ایران.

*نویسنده مسئول مکاتبات: dr.malayeri@yahoo.com

(دریافت مقاله: ۹۲/۹/۴ پذیرش نهایی: ۹۲/۱۲/۱۲)

چکیده

همگام با توسعه صنعت پرورش متراکم طیور، وقوع بیماری‌های کبدی و زیان‌های اقتصادی ناشی از آنها به‌طور جدی‌تر مطرح گردیده‌اند. مطالعات، القاء ضایعات حاد کبدی به‌وسیله تتراکلرید کربن را به عنوان یکی از بهترین مدل‌های تجربی ضایعات کبدی معروفی نموده‌اند. زرشک در طب سنتی بطور گستره مورد استفاده قرار گرفته است. هدف از انجام این مطالعه بررسی تأثیرات ریشه زرشک کوهی در پیشگیری از بروز ضایعات کبدی ناشی از تتراکلرید کربن می‌باشد. برای این منظور ۸۰ قطعه طیور گوشتی به هشت گروه مطالعه تقسیم گردیدند. گروه‌های مطالعه شامل گروه کنترل منفی، گروه کنترل مثبت (دریافت کننده تتراکلرید کربن)، گروه‌های کنترل تیمار ریشه زرشک با دوز‌های ۱۰، ۲۰ و ۳۰ گرم در هر کیلوگرم خوراک و گروه‌های تیمار ۱۰، ۲۰ و ۳۰ گرم ریشه زرشک در هر کیلوگرم خوراک همراه با دو تزریق تتراکلرید کربن ۴ ml/kg در روزهای ۲۵ و ۲۸ در روزگی نمونه‌های خون و کبد جمع‌آوری و جهت سنجش میزان فعالیت آنزیم‌های ALT و ALP و همینطور ارزیابی آسیب‌شناسی به آزمایشگاه ارجاع گردیدند. در مطالعات بیوشیمیایی هیچگونه تغییر معنی‌داری در فعالیت آنزیم‌های ALT و ALP بین گروه‌های کنترل منفی و کنترل مثبت مشاهده نشد. مطالعات میکروسکوپی کاهش معنی‌دار ضایعات پاتولوژیک را در گروه تیمار ۲۰ گرم ریشه زرشک در مقایسه با گروه کنترل مثبت نشان داد ($P < 0.05$). نهایتاً نتیجه گرفته می‌شود که برای ایجاد ضایعات شدیدتر کبدی در پرندگان گوشتی می‌باید از دوز‌های بالاتر از ۴ میلی‌لیتر به ازای هر کیلوگرم وزن زنده استفاده نمود. بعلاوه، افزودن ۲۰ گرم ریشه زرشک در هر کیلوگرم خوراک احتمالاً می‌تواند در پیشگیری از ضایعات کبدی ناشی از مسمومیت حاد با تتراکلرید کربن مؤثر باشد.

کلید واژه‌ها: زرشک کوهی، جوجه‌های گوشتی، مسمومیت کبدی، تتراکلرید کربن

مقدمه

گوشته بروضایعات حاد کبدی ناشی از تراکلریدکربن مورد مطالعه قرار دادند (Wang *et al.*, 2013). استفاده از زرشک در طب سنتی دارای تاریخچه طولانی است. برای آن اثراتی مانند کاهش دهنده فشار خون، کاهش دهنده قند خون، آنتی اکسیدانی، اثرات ضد التهابی و همین طور خواص آنتی هیستامینی و Alimirzaee *et al.* (., 2009; Ivanovska and Philipov, 1996; Sepehrimanesh *et al.*, 2012) حسینزاده و همکاران نشان دادند که عصاره ریشه زرشک کوهی می‌تواند تأثیرات ضدتشنجی داشته باشد (Hosseinzadeh *et al.*, 2013). محققین دریافته‌اند که استفاده از عصاره خوراکی ریشه زرشک در بلدرچین از طریق تقویت سیستم دفاعی میزبان در تخفیف عوارض نامطلوب ناشی از استرس گرمایی مؤثر می‌باشد (Sahin *et al.*, 2013). تحقیقات نشان داده است که عصاره ریشه زرشک تأثیرات ضد باکتریایی دارد. همینطور تحقیقات روی عصاره زرشک تأثیرات محافظت‌کننده‌گی کبد و محافظت‌کننده‌گی سلولی را نشان داده است (Hermenean *et al.*, 2012; Tomosaka *et al.*, 2008; Sepehrimanesh *et al.*, 2012). از این گیاه در صنعت پرورش طیور نیز استفاده شده است. سپهری منش و همکاران نشان دادند که افزودن ۱۰ گرم ریشه زرشک به هر کیلو گرم جیره طیور گوشته می‌تواند باعث کاهش ضریب تبدیل غذا در پرندگان گوشته گردد (Sepehrimanesh *et al.*, 2012).

با توجه به مطالب ذکر شده هدف از انجام تحقیق حاضر این بوده است که تأثیرات ریشه زرشک کوهی در پیشگیری از بروز ضایعات کبدی ناشی از

همگام با توسعه صنعت پرورش متراکم طیور، وقوع بیماری‌ها و زیان‌های اقتصادی ناشی از آنها به طور جدی‌تر مطرح می‌گردد. آسیب‌های کبدی در طیور بواسطه تجویز داروهای بسیار در طول دوره پرورش و آلودگی‌های قارچی مختلف دان از اهمیت کلینیکی ویژه‌ای برخوردار می‌باشند و می‌توانند منجر به کاهش عملکرد پرندگان و حتی مرگ آنها گردد و زیان‌های اقتصادی بزرگی را به این صنعت وارد آورند (Wang *et al.*, 2013).

على رغم اهمیت این موضوع مطالعات زیادی در زمینه مسمومیت‌های کبدی طیور صورت نگرفته است. برای انجام مطالعات در زمینه آسیب‌های کبدی ایجاد مسمومیت‌های حاد تجربی می‌توانند شرایط ارزشمندی را برای محققین فراهم آورند. در این رابطه تحقیقات اثبات نموده‌اند که یکی از مدل‌های بسیار مناسب القاء ضایعات حاد کبدی مسمومیت با تراکلریدکربن می‌باشد (Eidi *et al.*, 2011). در سال ۲۰۱۳ کردو-پرزو و همکاران تأثیرات محافظت‌کننده‌گی کبدی برخی از عصاره‌های گیاهی تجاری را بر آسیب‌های کبدی القاء شده به وسیله تراکلریدکربن در موش مورد مطالعه قرار دادند (Cordero-Pérez *et al.*, 2013).

در سال ۲۰۰۷ محمود و همکارش نشان دادند که افزودن مکمل‌های ویتامین‌های A و E به جیره غذایی می‌توانند باعث بهبود ظرفیت آنتی اکسیدانی جوجه‌های گوشته تحت تزریق واقع شده با تراکلریدکربن شوند (Mahmoud and Hijazi, 2007).

ونگ و همکاران در سال ۲۰۱۳ تأثیر محافظت از کبدی یک فرمول گیاهی دارویی چینی را در جوجه‌های

متفرقه به داخل سالن جلوگیری به عمل می‌آمد و در محل درب ورودی سالن نیز نشت‌های حاوی مواد ضد عفونی کننده قرار داده شده بودند.

آماده‌سازی محلول تتراکلریدکربن

تتراکلریدکربن تجاری محصول گروه صنعتی و بازرگانی کلام با خلوص ۹۹٪ که به شکل مایع بسته‌بندی گردیده بود، تهیه و پیش از تزریق به پرنده‌گان بر اساس پروتوكلهای معتبر موجود به نسبت مساوی با Wang *et al.*, 2013; (Eidi *et al.*, 2011

گروه‌های مطالعه

گروه اول (گروه کترل منفی) تا سن ۲۹ روزگی با شرایط استاندارد رشد داده شده و سپس تحت نمونه‌گیری از خون و بافت کبد قرار گرفتند. گروه‌های دوم، سوم و چهارم (گروه‌های کترل تیمار) که از ۱۵ تا ۲۹ روزگی جیره‌های غذایی واحد ۱۰، ۲۰ و ۳۰ گرم در هر کیلوگرم خوراک ریشه زرشک دریافت می‌نمودند.

گروه پنجم (گروه کترل مثبت) که خوراک استاندارد دریافت نموده و در روزهای ۲۵ و ۲۸ دو دوز ۴ میلی‌لیتر به ازای هر کیلوگرم وزن بدن از ترکیب تتراکلریدکربن در روغن زیتون را به طور داخل صفاقی دریافت نموده و در ۲۹ روزگی جوجه‌ها تحت نمونه‌گیری از خون و کبد قرار گرفتند.

گروه‌های شش، هفت و هشت (گروه‌های تیمار) که جوجه‌ها از ۱۵ تا ۲۹ روزگی مقدار ۱۰، ۲۰ و ۳۰ گرم ریشه زرشک در هر کیلوگرم خوراک دریافت نموده و به علاوه در ۲۵ و ۲۸ روزگی مطابق با روش ذکر شده در بالا تحت تزریق دو دوز ۴ میلی‌لیتر به ازای هر

تتراکلریدکربن با استفاده از اندازه‌گیری فعالیت آنزیم‌های سرمی AST، ALT و ALP و همینطور مطالعات آسیب‌شناسی مورد ارزیابی قرار گیرند.

مواد و روش‌ها

آماده‌سازی پودر ریشه زرشک

ریشه گیاه زرشک کوهی با نام علمی (*Berberis integrifolia*) در اوخر اردیبهشت ماه از کوهستان‌های اطراف شهرستان بجنورد واقع در استان خراسان جنوبی جمع‌آوری گردید.

نمونه‌ای از گیاه جهت تأیید گونه گیاهی به گروه زیست گیاهی دانشکده کشاورزی ارجاع داده شد. جهت آماده نمودن پودر ریشه زرشک کوهی، ریشه‌ها با آب شستشو داده شده و سپس به وسیله جریان هوا در دمای اتاق خشک شدند. به دلیل قطره بودن ریشه‌ها به قطعات کوچک ۲–۳ سانتی‌متری خرد شده و سپس به وسیله آسیاب به پودر تبدیل گردیدند و در مکانی خشک نگهداری شدند.

گروه‌بندی و تیمار پرندگان

در بهار سال ۱۳۹۲، ۸۰ قطعه جوجه گوشتی یک روزه نژاد راس از یک واحد جوجه‌کشی واقع در منطقه به‌طور تصادفی انتخاب و خریداری و به سالن نگهداری طیور کوشتی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار انتقال داده شدند. جوجه‌ها تا سن ۱۵ روزگی تحت شرایط و خوراک استاندارد نگهداری و سپس به طور تصادفی به هشت گروه مطالعه به‌شرح زیر تقسیم گردیدند.

در طول دوره پرورش برنامه نوری منظم ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت خاموشی حاکم بوده و جهت پیشگیری از شیوع بیماری‌های عفونی از ورود افراد

نهایتاً نتایج حاصل از آزمایشات بیوشیمیابی و پاتولوژی مطابق با روش عیدی و همکاران با آنالیز واریانس یکطرفه (One-Way ANOVA) و آزمون SPSS تعقیبی دانکن (Duncan) به کمک نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

یافته‌ها

نتایج حاصل از مطالعات بیوشیمیابی

میانگین و خطای استاندارد فعالیت آنزیم‌های ALT,AST و ALP در نمودارهای ۱، ۲ و ۳ قابل مشاهده می‌باشند.

در بخش بیوشیمی نتایج فعالیت آنزیم‌های کبدی ALT و AST در گروه‌های مختلف دلالت بر عدم وجود اختلاف معنی‌دار ما بین گروه‌های کنترل مثبت و کنترل منفی بود.

از میان گروه‌های کنترل تیمار تنها در گروه کنترل ۳۰ گرم ریشه زرشک افزایش معنی‌دار در فعالیت آنزیم‌های AST و ALP نسبت به گروه کنترل منفی مشاهده شد ($P(ALT)=0.01$, $P(ALP)=0.00$).

در گروه‌های تیمار نیز تنها در گروه تیمار ۳۰ گرم ریشه زرشک افزایش معنی‌دار فعالیت آنزیم‌های ALP و AST نسبت به گروه کنترل منفی مشاهده شد ($p(ALT)=0/00$, $p(ALP)=0/00$).

نتایج حاصل از مطالعه آسیب‌شناسی

میانگین و خطای استاندارد مقادیر عددی ضایعات دژنراتیو کبدی در گروه‌های مختلف در نمودار ۴ قابل مشاهده می‌باشند.

بررسی نتایج حاصل از مطالعات هیستوپاتولوژی مقاطع کبدی دلالت بر وقوع معنی‌دار دژنرسانس ($p=0/00$) گرانولار در گروه کنترل مثبت دریافت‌کننده

کیلوگرم وزن بدن تراکلریدکربن قرار گرفته و در ۲۹ روزگی مورد نمونه‌گیری قرار گرفتند.

نمونه‌گیری‌ها

جهت نمونه‌گیری ابتدا از ورید زیر بال پرندگان نمونه خون اخذ و سپس ذبح گردیده و نمونه‌های کبد جدا گردیده و در داخل محلول فرمالین ده درصد قرار داده شدند.

ارزیابی بیوشیمیابی

نمونه‌های خون بلافارسله سانتریفوژ شده، سرم خون جدا گردیده و جهت سنجش فعالیت آنزیم‌های ALT (Alanine Transaminase) و ALP (Alkaline Phosphatase) و در سرم خون بر طبق دستورالعمل کیت‌های آندازه‌گیری این آنزیم‌ها که متعلق به شرکت پارس آزمون بودند به آزمایشگاه ارسال گردیدند.

ارزیابی پاتولوژی

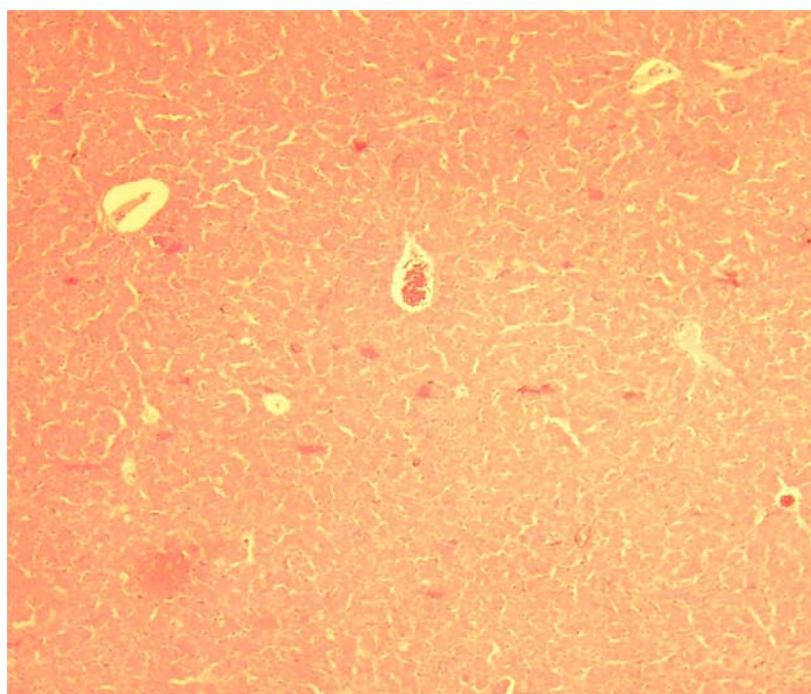
همچنین نمونه‌های کبد در داخل محلول فرمالین ده درصد قرار داده شده و پس از تثبیت شدن به روش متداول از آنها مقاطع بافتی تهیه گردیده و از لحاظ وجود نکروز، تغییرات دژنراتیو و التهاب مورد ارزیابی آسیب شناسی قرار گرفتند.

در مطالعه آسیب‌شناسی، ضایعات مشاهده شده در نمونه‌های بافتی مطابق با روش توصیف شده توسط عیدی و همکاران بر اساس شدت و وسعت به صورت عدم وجود ضایعات =۰، ضایعات هپاتوسلولار کانونی در کمتر از ۲۵٪ از بافت =۱، ضایعات هپاتوسلولار کانونی در ۵۰-۷۵٪ بافت =۲، ضایعات هپاتوسلولار کانونی وسیع =۳ و نکروز یکپارچه سلول‌های کبدی =۴ امتیازدهی گردیدند (Eidi et al., 2011).

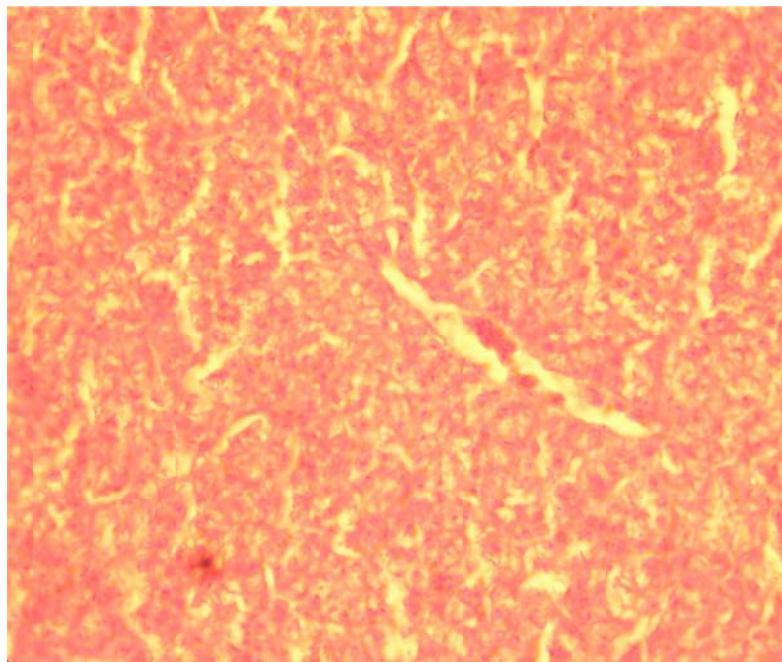
در هر کیلوگرم خوراک تأثیر معنی‌داری در تخفیف ضایعات دژنراتیو سلول‌های کبدی نداشت؛ در حالی که افزودن بیست گرم ریشه زرشک به هر کیلوگرم خوراک به‌طور معنی‌دار باعث کاهش ضایعات در سلول‌های کبدی نسبت به گروه کنترل مثبت گردید ($p=0.00$) (شکل‌های ۳ و ۴).

به‌طور غیرقابل انتظاری مشاهده شد که در گروه تیمار ۳۰ گرم ریشه گیاه زرشک در هر کیلوگرم خوراک ضایعات دژنراتیو در سلول‌های کبدی مجددًا آشکار گردیدند (شکل ۵).

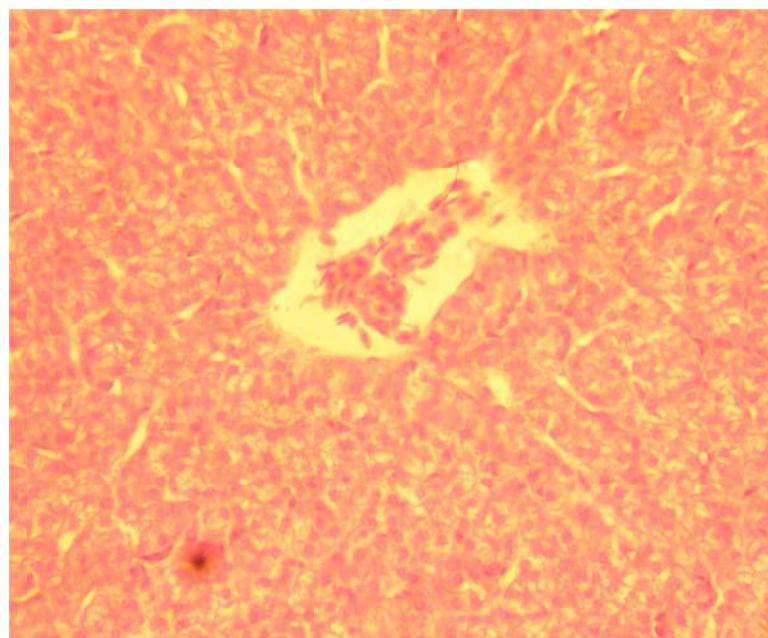
تراکلریدکربن نسبت به گروه کنترل منفی داشت (شکل‌های ۱ و ۲). ارزیابی مقاطع میکروسکوپی گروه‌های کنترل تیمار ۱۰ و ۲۰ گرم ریشه زرشک در هر کیلوگرم خوراک نشان‌دهنده فقدان هرگونه ضایعه پاتولوژیک در سلول‌های کبدی بود؛ در حالی که مقاطع کبدی گروه کنترل تیمار ۳۰ گرم ریشه زرشک به‌طور معنی‌داری نسبت به گروه کنترل منفی نشان‌دهنده بروز تغییر دژنراتیو از نوع گرانولار در سلول‌های کبدی بود ($p=0.02$). مطالعات هیستوپاتولوژی مقاطع کبدی گروه‌های تیمار آشکار نمود که افزودن ده گرم ریشه گیاه زرشک

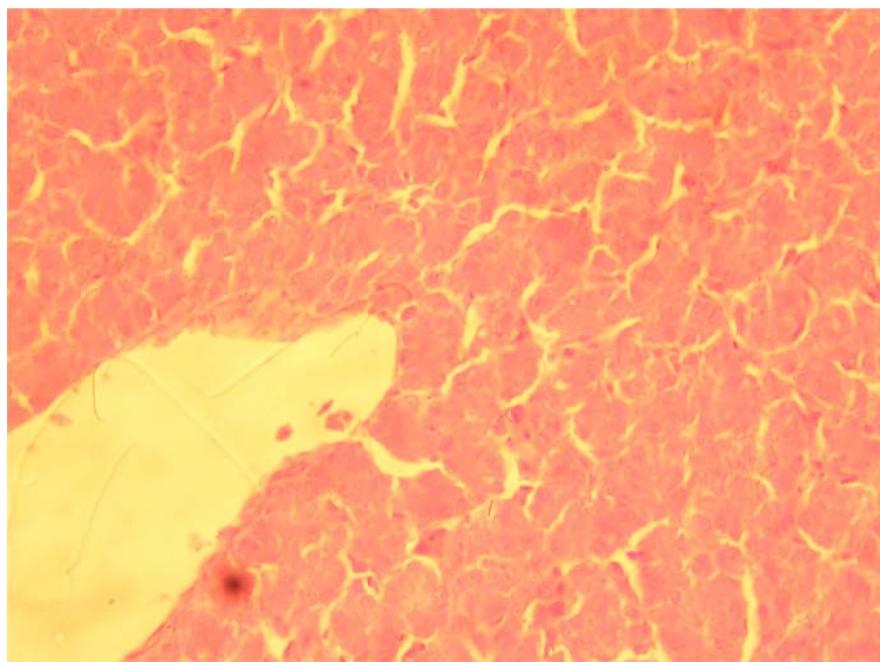
شکل ۱- گروه کنترل منفی سلول‌های کبدی و سینوزوئیدها در شرایط کاملاً طبیعی قرار دارند (هماتوكسیلین اوزن، درشتنمایی $\times 100$).

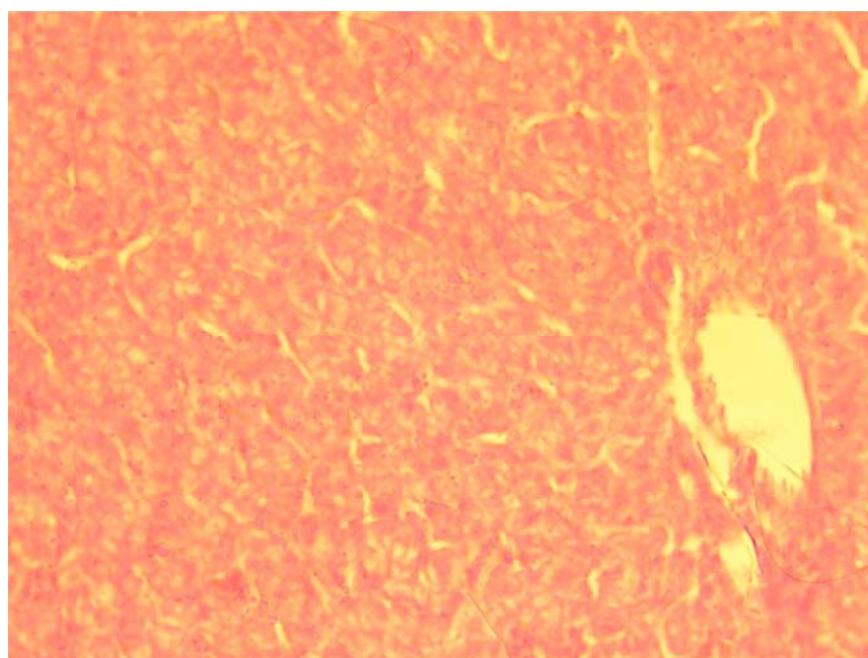
شکل ۲ - گروه کنترل مثبت دریافت کننده تتراکلرید کربن. مشاهد وقوع دژنسانس گرانولار به شکل حضور فضاهای شفاف در داخل سیتوپلاسم سلول‌های کبدی که در تمام قسمت‌های تصویر قابل مشاهده می‌باشد (هماتوکسیلین آوزین، درشتنمایی $400\times$).

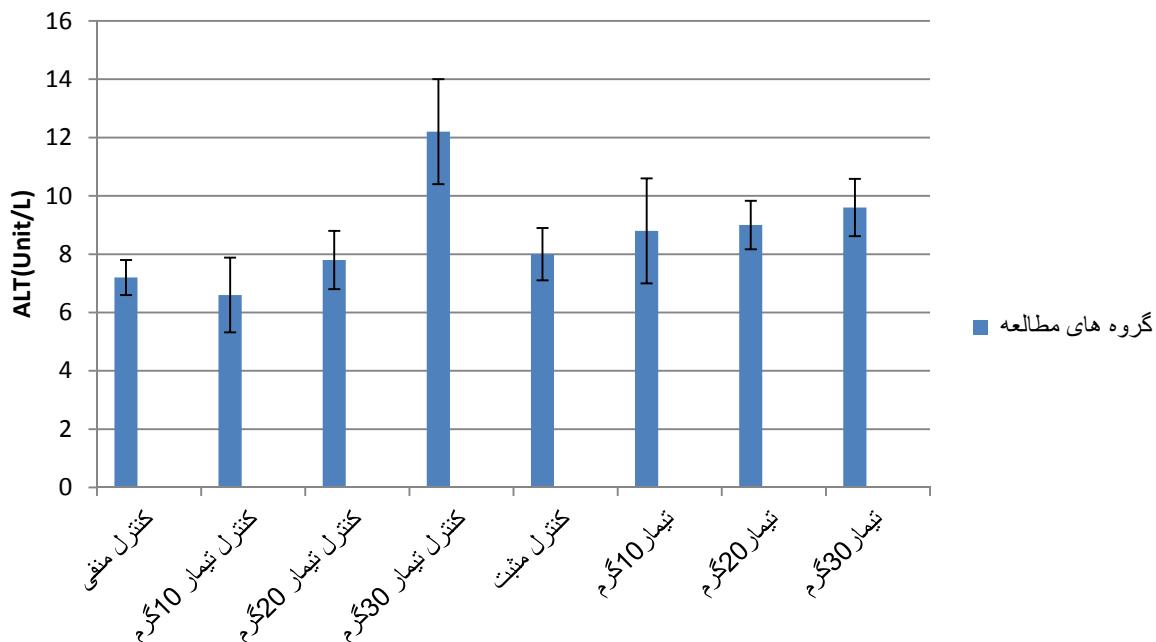
شکل ۳- گروه نیمار ۱۰ گرم ریشه زرشک در خوراک. دژنسانس گرانولار به شکل حضور فضاهای شفاف در سیتوپلاسم سلول‌های کبدی قابل مشاهده می‌باشد (هماتوکسیلین آوزین، درشتنمایی $400\times$).

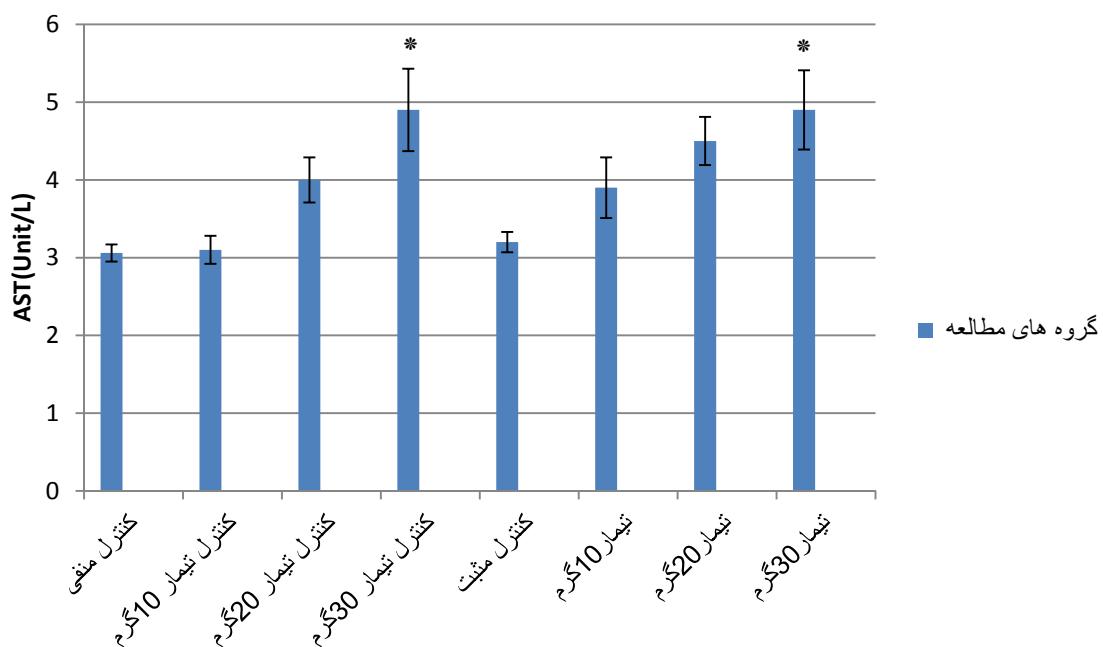
شکل ۴ - گروه تیمار ۲۰ گرم ریشه زرشک در خوراک. سلول‌های کبدی و ساختمان بافت کاملاً طبیعی مشاهده می‌شوند (هماتوکسیلین اوزین، درشتنمایی $400\times$).

شکل ۵ - گروه تیمار ۳۰ گرم ریشه زرشک در خوراک. وقوع دژرسانس گرانولار به‌شکل حضور فضاهای شفاف در سیتوپلاسم سلول‌های کبدی قابل مشاهده می‌باشد (هماتوکسیلین اوزین، درشتنمایی $400\times$).

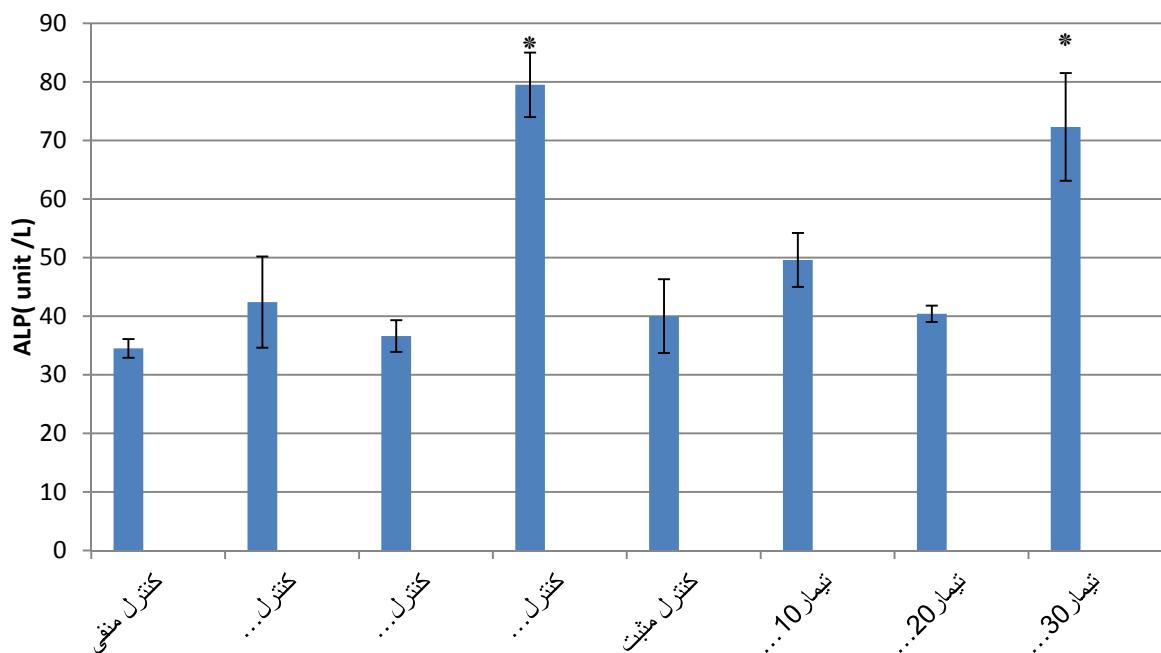

نمودار ۱ - میانگین و خطای استاندارد فعالیت آنزیم ALT(unit/L) در گروههای مختلف مطالعه

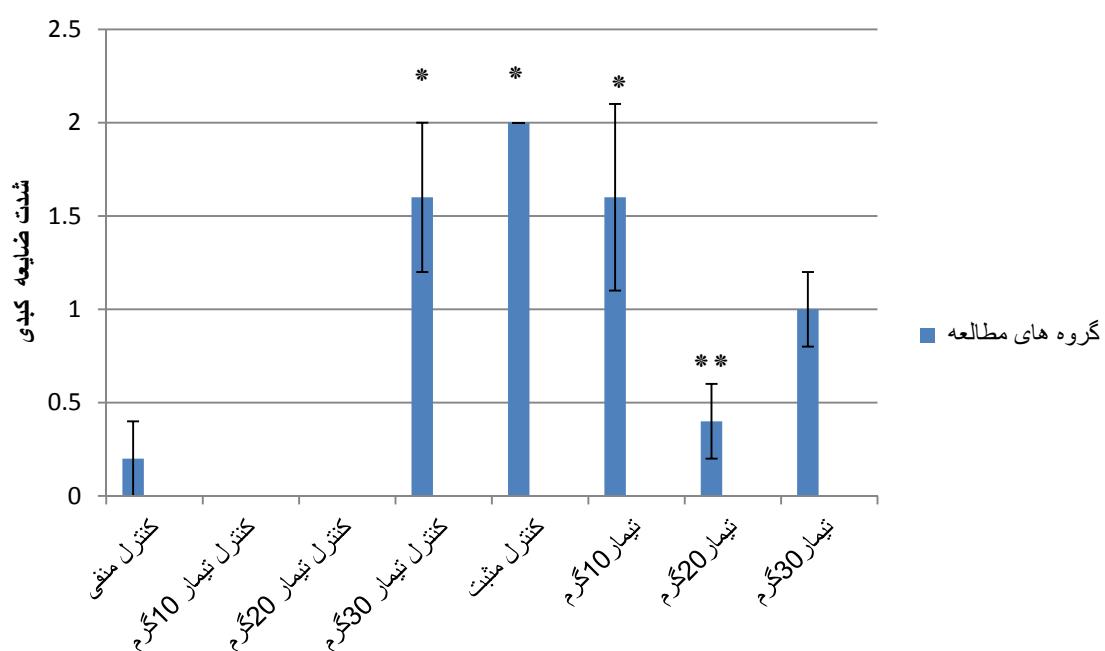
نمودار ۲ - میانگین و خطای استاندارد فعالیت آنزیم AST(unit/L) در گروههای مختلف مطالعه

* دارای اختلاف معنی دار با گروههای کنترل منفی و کنترل مثبت

نمودار ۳- میانگین و خطای استاندارد فعالیت آنزیم ALP(unit/L) در گروههای مختلف مطالعه

* دارای اختلاف معنی‌دار با سایر گروهها

نمودار ۴- میانگین و خطای استاندارد مقادیر عددی آسیب‌های میکروسکوپی کبد در گروههای مختلف مطالعه

* با گروه کنترل منفی و کنترل تیمارهای ۱۰ و ۲۰ گرم اختلاف معنی‌دار وجود دارد ($p < 0.05$).** با گروههای کنترل تیمار ۳۰ گرم، کنترل مثبت و تیمار ۱۰ گرم اختلاف معنی‌دار وجود دارد ($p < 0.05$).

نتایج ونگ می‌تواند ناشی از دو عامل باشد؛ اولاً با توجه به اینکه در تحقیق حاضر از تراکلریدکربن تولید داخل کشور استفاده شده است و احتمالاً محصولات شیمیایی شرکت‌های مختلف واجد سمیت‌های متفاوتی می‌باشند، برای ایجاد ضایعات مشابه نیاز به استفاده از دوزهای بالاتر بوده است. در ثانی با توجه به اینکه در این تحقیق از روش تزریق داخل صفائی استفاده گردید و اینگونه متصور بوده است که میزان جذب مواد شیمیایی از طریق داخل صفائی سریع‌تر و بیشتر از روش داخل عضلانی می‌باشد از حداقل دوز تراکلریدکربن که همان ۴ میلی‌لیتر به ازای هر کیلوگرم وزن بدن می‌باشد، استفاده گردید و حال آنکه با توجه به نتایج تحقیق به نظر می‌رسد که می‌باید برای این برنده تراکلریدکربن از دوزهای بالاتر استفاده نمود.

تراکلریدکربن بعد از وارد شدن به بدن می‌تواند تبدیل به رادیکال‌های تری کلرو متیل و رادیکال‌های بدون کلرین شوند. همچنین می‌تواند باعث پراکسیداسیون غشاء شبکه آندوپلاسمیک و غشاء سلولی و سپس آسیب به سلول‌های کبدی گردد (Wang *et al.*, 2013).

ونگ و همکاران مشاهده نمودند که تزریق محلول تراکلریدکربن و روغن گیاهی با دوزهای ۴ میلی‌لیتر به ازای هر کیلوگرم وزن بدن و فراتر از آن منجر به ضایعات نکروز آشکار و افزایش قابل ملاحظه آنزیم‌های ALT و AST در جوجه‌های گوشتی می‌گردد (Wang *et al.*, 2013).

این در حالی است که در گروه کنترل مثبت مطالعه حاضر، افزایش معنی‌دار فعالیت آنزیم‌های کبدی، ALT و ALP نسبت به گروه کنترل منفی مشاهده

بحث و نتیجه‌گیری

مسمومیت با تراکلریدکربن بهترین مدل برای القاء هپاتوتوكسیستی بوده و معمولاً برای ردیابی اثرات محافظت‌کننده‌گی داروها بر کبد مورد استفاده قرار می‌گیرد. آسیب کبدی ایجاد شده به وسیله تراکلریدکربن بر اساس متابولیزه شدن این ترکیب به رادیکال‌های Eidi *et al.*, 2011; (Hermenean *et al.*, 2012).

تراکلریدکربن می‌تواند در روند متابولیسم، سمیت بالایی در کبد ایجاد نماید. لذا، محلول آن با روغن‌های گیاهی عمدهاً در ایجاد مدل آسیب کبدی به کار می‌رود. تراکلریدکربن به‌طور وابسته به دوز قادر به ایجاد طیفی از ضایعات کبدی شامل دژنرسانس گرانولار، دژنرسانس چربی، نکروز و ارتشاگ لوکوسیت‌ها می‌باشد (Wang *et al.*, 2013).

ونگ و همکاران بهترین دوز ایجاد کننده ضایعات کبدی در طیور گوشتی را محلول تراکلرید کربن و روغن گیاهی به نسبت مساوی با دوز ۴ میلی‌لیتر به ازای هر کیلوگرم وزن بدن از طریق تزریق عضلانی ذکر نمودند. در بررسی میکروسکوپی نامنظم بودن حاشیه سلول‌های کبدی همراه با تشکیل واکوئل‌های چربی در داخل سلول‌ها را مشاهده کردند. در برخی مناطق کبدی وقوع نکروز، متراکم شدن و قطعه قطعه شدن هسته‌ها قابل تشخیص بودند (Wang *et al.*, 2013).

در تحقیق حاضر علی‌رغم استفاده از دوز ۴ میلی‌لیتر به ازای هر کیلوگرم وزن بدن ضایعات در گروه کنترل مثبت به‌شکل وقوع معنی‌دار دژنرسانس گرانولار در سلول‌های کبدی نسبت به گروه کنترل منفی ظاهر گردیدند. خفیفتر بودن ضایعات این تحقیق نسبت

در یک مطالعه تجربی تأثیرات آنتی اکسیدانی و سایتوبروتکتیو عصاره‌های استخراج شده از ریشه زرشک نشان داده شده‌اند (Tomosaka *et al.*, 2008). هرمنین و همکاران با استفاده از ترکیب عصاره زرشک و سایکلودکسترنین بتا موفق به جلوگیری از بروز ضایعات کبدی ناشی از مسمومیت با Hermenean *et al.*, 2012).

در تحقیق حاضر از پودر ریشه زرشک به میزان‌های ۱۰، ۲۰ و ۳۰ گرم در هر کیلوگرم خوراک استفاده شد. مطالعات هیستوپاتولوژی نشان دادند که تنها پرندگان گروه تیمار ۲۰ گرم ریشه زرشک در هر کیلوگرم خوراک کاهش ضایعات کبدی را نشان دادند، در حالی که افزودن ۳۰ گرم ریشه زرشک در هر کیلوگرم خوراک مجددًا باعث ظهرور ضایعات کبدی شدند. بررسی فعالیت آنزیم‌های کبدی نشان از عدم وجود اختلاف معنی‌دار بین گروه‌های کترل مثبت، کترل منفی و گروه‌های تیمار ۱۰ و ۲۰ گرم ریشه زرشک داشت. با توجه به اینکه در گروه کترل مثبت بواسطه مسمومیت با تراکلریدکربن تنها ضایعات خفیف در حد ذثراسیون ایجاد شده بود، عدم تغییر فعالیت آنزیم‌ها در این گروه احتمالاً به‌واسطه خفیف بودن ضایعات حاصل از مسمومیت با تراکلریدکربن بوده است و حال آنکه بررسی‌های میکروسکوپی در گروه تیمار ۲۰ گرم ریشه زرشک از بین رفتن همان ضایعات ذثراتیو را نشان می‌داد که می‌تواند گواهی بر وجود تأثیرات پیشگیرانه ریشه زرشک در این دوز باشد.

افزایش فعالیت آنزیم‌های AST و ALP در گروه تیمار ۳۰ گرم ریشه زرشک مشاهد شد که می‌تواند

نشد. همانگونه که قبلًا نیز ذکر گردید با توجه به اینکه در مطالعه فعلی از تراکلریدکربن تولید داخل استفاده شد، اینگونه به‌نظر می‌رسد که می‌باید برای ایجاد مسمومیت مشابه از دوزهای بالاتر این نوع از تراکلریدکربن استفاده گردد.

محمود و همکارش نشان دادند که تجویز داخل صفاقی یک میلی‌لیتر محلول تراکلریدکربن و روغن زیتون در جوجه‌های گوشتی باعث کاهش ظرفیت آنتی اکسیدانی پرندگان می‌گردد ولی اشاره‌ای به بروز Mahmoud and Hijazi, (2007) ضایعات کبدی نموده است (

تحقیقات نشان داده‌اند که تجویز داخل صفاقی یک میلی‌لیتر محلول تراکلریدکربن و روغن‌های گیاهی به ازای هر کیلوگرم وزن بدن منجر به بروز ضایعات حاد کبدی در موش‌های صحرایی می‌گردد Cordero-Perez (*et al.*, 2013).

با توجه به اینکه در تحقیق حاضر با دوز چهار میلی‌لیتر تنها ضایعات خفیف ایجاد گردیدند، شاید گواه این امر باشد که طیور گوشتی نسبت به موش‌ها مقاومت بیشتری در مقابل مسمومیت با تراکلریدکربن از خود نشان می‌دهند.

مطالعات نشان داده‌اند که مهمترین آلکالوئید موجود در گیاه زرشک و ریشه آن ببرین می‌باشد که واجد اثرات آنتی اکسیدانی، ضد التهابی، ضد باکتریایی، ضد لیشمانیا، ضد فشار خون و ضد قارچ می‌باشد Ivanovska and Philipov, 1996; Ghaderi *et al.*, 2006; Zovko Koncic *et al.*, 2010

وقوع نکروز با این برند تتراکلریدکربن در جوجه‌های گوشتی می‌باید از دوزهای بیش از ۴ میلی‌لیتر استفاده نمود. همینطور نتیجه گرفته می‌شود که افزودن ریشه زرشک در خوراک جوجه‌های گوشتی در مقدار ۳۰ گرم در هر کیلوگرم می‌تواند در پیشگیری از بروز ضایعات کبدی ناشی از مسمومیت با تتراکلریدکربن مؤثر باشد ولی افزودن ریشه زرشک در مقدار ۳۰ گرم در هر کیلوگرم خوراک خود می‌تواند منجر به ظهور تأثیرات توکسیک گردد.

نشان‌دهنده تأثیرات توکسیک این ریشه در مقدار ۳۰ گرم باشد. این اتفاق در مشاهدات ریزیبنی نیز با شدت یافتن ضایعات دژنراتیو در گروه دریافت‌کننده ۳۰ گرم ریشه زرشک تأیید می‌گردد.

این افزایش فعالیت آنزیم‌های کبدی در گروه کترول تیمار ۳۰ گرم ریشه زرشک در هر کیلوگرم خوراک نیز مشاهده گردید که می‌تواند تأیید‌کننده تأثیرات توکسیک آن در این مقدار باشد (نمودارهای ۳ و ۲ و ۱). از نتایج این تحقیق اینگونه می‌توان نتیجه گرفت که برای ایجاد ضایعات فراتر از دژنراسیون کبدی از جمله

منابع

- قادری، ر. و مالکی نژاد، پ. (۱۳۸۵). بررسی اثرات ضد کاندیدایی عصاره آبی و الکلی ریشه زرشک و مقایسه آن با کلوتریمازول در محیط آزمایشگاهی. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، دوره ۱۳، شماره ۲، صفحات: ۶۷-۷۲.
- سپهری منش، م.، پورباتی، س.ل.، رجائیان، ح.، دادرس، ح. و رازقیان جهرمی، ا. (۱۳۹۱). بررسی اثرات افزودن ریشه زرشک (*Berberis vulgaris*) به جیره طیور گوشتی نژاد *Arbor Acer* به عنوان محرك رشد. فصلنامه گیاهان دارویی، سال یازدهم، دوره دوم، ویژه‌نامه شماره نه، صفحات: ۱۲۱-۱۲۸.

- Alimirzaee, P., Gohari, A.R., Hajiaghaei, R., Mirzaee, S., Jamalifar, H., Monsef-Esfahani, H.R., et al. (2009). 1-methyl malate from *Berberis integerrima* fruits enhances the antibacterial activity of ampicillin against *Staphylococcus aureus*. *Phytotherapia Research*, 23(6): 797-800.
- Cordero-Perez, P., Torres-Gonzalez, L., Aguirre-Garza, M., Camara-Lemarroy, C., Guzman-de la Garza, F., Alarcon-Galvan, G., et al., (2013). Hepatoprotective effect of commercial herbal extracts on carbon tetrachloride-induced liver damage in Wistar rats. *Pharmacognosy Research*, 5(3): 150-156.
- Eidi, A., Eidi, M., Al-Ebrahim, M., Rohani, A.H. and Mortazavi, P. (2011). Protective effects of sodium molybdate on carbon tetrachloride-induced hepatotoxicity in rats. *Journal of Trace Element Medical Biology.*, 25(1): 67-71.
- Hosseinzadeh, H., Ramezani, M., Shafaei, H. and Taghiabadi, E. (2013). Anticonvulsant Effect of *Berberis integerrima* L. Root Extracts in Mice. *Journal of Acupunct Meridian Study*, 6(1): 12-17.
- Hermenean, A., Popescu, C., Ardelean, A., Stan, M., Hadaruga, N., Mihali, C., et al., (2012). Hepatoprotective Effects of *Berberis vulgaris* L. Extract/β Cyclodextrin on Carbon Tetrachloride-Induced Acute Toxicity in Mice. *International Journal of Molecular Science*, 13(7): 9014–9034.

-
- Ivanovska, N. and Philipov, S. (1996). Study on the anti-inflammatory action of *Berberis vulgaris* root extract, alkaloid fractions and pure alkaloids. *International Journal of Immunopharmacology*, 18(10): 553-561.
 - Mahmoud, K.Z. and Hijazi, A.A. (2007). Effect of vitamin A and/or E on plasma enzymatic antioxidant systems and total antioxidant capacity of broiler chickens challenged with carbon tetrachloride. *Journal of Animal Physiology and Animal Nutrition (Berl)*, 91(7-8): 333-340.
 - Sahin, K., Orhan, C., Tuzcu, M., Borawska, M.H., Jabłonski, J., Guler, O., *et al.*, (2013). *Berberis vulgaris* root extract alleviates the adverse effects of heat stress via modulating hepatic nuclear transcription factors in quails. *British Journal of Nutrition*, 110(4): 609-616.
 - Tomosaka, H., Chin, Y.W., Salim, A.A., Keller, W.J., Chai, H. and Kinghorn, A.D. (2008). Antioxidant and cytoprotective compounds from *Berberis vulgaris* (barberry). *Phytotherapia Research*, 22(7): 979-981.
 - Wang, C., Zhang, T., Cui, X., Li, S., Zhao, X. and Zhong, X. (2013). Hepatoprotective Effects of a Chinese Herbal Formula, Longyin Decoction, on Carbon - Tetrachloride-Induced Liver Injury in Chickens. *Evidence Based Complementary Alternative Medicine*, 10(3): 392- 401.
 - Zovko Koncic, M., Kremer, D., Karlovic, K. and Kosalec, I. (2010). Evaluation of antioxidant activities and phenolic content of *Berberis vulgaris* L. and *Berberis croatica* Horvat. *Food and Chemical Toxicology*, 48(8-9): 2176-2180.

Studying preventive effects of *Berberis integerrima* on root on carbon tetrachloride induced hepatotoxicity in broilers

Mohammadi Malayeri, M.R.*¹, Dadkhah Tehrani, A.², Oraghi Ardebili, Z.³, Nazeri, H.⁴

1- Assistant Professor, Department of Pathobiology, College of Veterinary Medicine, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran.

2- Assistant Professor, Department of Basic Science, College of Medicine, Ghom Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran.

3- Assistant Professor, Department of Biology, College of Agriculture, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran.

4- Graduate of Poultry Culture Management, College of Agriculture, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran.

*Corresponding author email: dr.malayeri@yahoo.com

(Received: 2013/11/25 Accepted: 2014/3/3)

Abstract

Liver diseases and their economic losses have gained more importance alongside the development of integrated poultry industry. Studies have proved hepatotoxicity induced by carbon tetrachloride as one of the best experimental models of hepatotoxicity. Barberries have been used widely in traditional medicine. The purpose of the present study was to evaluate the preventive effects of *Berberis integerrima* root on carbon tetrachloride induced liver lesions in broilers. For this purpose, 80 day old Ross strain broilers were divided randomly to 8 study groups consisting of negative control, positive control which received IP 4ml/kg b.w. carbon tetrachloride twice in 25th and 28th days , treatment controls consisting of 10,20 and 30 grams of *Berberis integerrima* root per kilogram of diet and treatment groups consisting of 10, 20 and 30 gr. Of Berberis root / Kg diet + IP carbon tetrachloride 4ml/Kg b.w. twice in 25th and 28th days. At 29th day, blood samples were collected from animals, then they were sacrificed and their liver samples were fixed in 10% formalin solution. The blood samples were sent to laboratory to measure ALT, AST and ALP activities. Biochemical results didn't show any significant changes of ALT, AST and ALP activities between all study groups ($P>0.05$). Microscopic results showed significant decrease in pathologic lesions of 20 gr Berberis root /Kg diet treatment group in comparison with the positive control group ($P<0.05$). The results of this study indicated that to induce more severe hepatocellular lesions in broilers by carbon tetrachloride doses more than 4 ml/Kg b.w are needed. Adding 20 gr *Berberis integerrima* root /Kg diet could have preventive effects against acute hepatotoxicity induced by carbon tetrachloride.

Key words: Berberis integerrima, Broilers, Hepatotoxicity, Carbon tetrachloride